

men man har forbedret det siden, saa godt man har kunnet. Jeg tvivler imidlertid om, at det kan afværge et Bombardement, som det er, og derfor er et nyt Værk længere ude i Sundet blevet en Nødvendighed. Det er den største Fare efter min Mening, som Kjøbenhavn er udsat for, at enhver forbi-seilende Flaade uden at have nogen eneſte Landsoldat ombord maasse vil kunne ned-ſtyde Byen. Det er den mest overhængende Fare, thi til ethvert Angreb fra Landſiden vil der behøves Overførelse af 30,000 Mand baade med Transportflaade og Orlogsflaade, og det gaar ikke ſaa let; men lader det ſig gjøre at foretage et Bombardement paa Kjøbenhavn fra Søſiden, ſaa kan man tvinge Danmark til Alt. Fremdeles har Søbefæſtningen det Formaal at frigjøre vor Flaade, ſom vi ere i Færd med at bygge. — Vi have jo ikke bygget Meget, thi det gaar trægt med at komme frem, men vi ſtulde ligefrem at udføre Loven af 1880. Vi maa alſaa bygge en lille Flaade af temmelig stærke, ikke ret store Pantſerskibe; men i det Tilfælde, at Søbefæſtningen ikke tilvækkelig ſtærker Kjøbenhavn, maa vor Flaade blive her og er da for ſaa vidt til ingen Nytte, ſom den ikke vil kunne tjene til, hvad den ſkulde, at vedligeholde Forbindelſen med vore andre Landsdele ſaa længe ſom muligt. Det er alſaa efter min Mening to meget vægtige ſaglige Grunde for det Mindretal, der er repræſenteret i Udvalget, til at gaa ind paa denne Sag. Har den Indvendinger mod Forſlagene, ſaa kan man drøfte dem, men at afviſe dem dermed, at de ere ſkilte fra hinanden, hvad det ærede Mindretal ſelv har ønsket eller foranlediget — jeg tror, at det havde været bedre, om de tidligere vare blevne adſkilte — eller dermed, at Soldaterne ſkulde have Strupler ved at forsvare ſaakaldte proviſoriſke Værker, det er ſaa maadelige Indvendinger, at jeg ikke synes, de ſomme ſig overfor en Sag af denne Betydning.

Jeg gaar nu over til det andet Lovforſlag. Med Henſyn til det maa jeg give det ærede Mindretal Ret, i det Mindſte til Dels, i to af dets Bemærkninger. Man har ment, at Kjøbenhavns Landbefæſtning vil foranledige en Udvidelſe af Kammerne for enkelte Afdelinger, og deri tror jeg, man har Ret. Diſſe Afdelinger kan man forøvrigt meget godt nævne, det er Artilleriet, navnlig Fæſtningſartilleriet, Ingenieurforpøt og Kjøbenhavns Forſtærkning. Diſſe Afdelingers Kammer maa nødvendigvis udvides, men Udvidelſen behøver ikke at være ſædveles betydelig, og den aarlige Udgiſt, ſom deraf flyder, kan derfor ikke ſiges at være meget afſtrækkende. Værre er det, at det ogſaa bliver nødvendigt

at holde en Fædſgarniſon i Kjøbenhavn, ſom er betydelig stærkere end den nuværende. Jeg tror nu, at dette opnaas billigt derved, at de Værnepligtiges Indtaldelſeſtid forlænges fra 7 til 18 Maaned. Vintergarniſonſtjernenſten maatte kunne anvendes paa forſjellig nyttig Maade, ſ. Ex. til at ſtaffe alle de Værnepligtige en lignende Underviſning ſom den, der nu gives paa Høiſkolerne. Paa den Maade vilde Høiſkolerne ſaae deres Betydning for Landets Forſvar. Dernæſt bemærker det ærede Mindretal, at Landbefæſtningen vil blive dyr. Ja, det kan jeg ikke nægte, det gjør den; men naar man anſlaar Udgiſten til 80 Millioner i Genhold til, hvad man mener, at Krigsminiſteren har udtalt paa et Valgmøde, ſaa veed jeg Intet om, hvad den ærede Miniſter har ſagt paa dette Valgmøde, det maa den ærede Miniſter ſelv forsvare, men i Betænkningen, ſom er freven af en lige ſaa ærlig ſom oprigtig Mand, er hele Udgiſten til Fæſtningen med alt Tilbehør anſlaet til 60 Millioner, og det er dog noget ganſke Andet end 80 Millioner. Jeg tror, at man kan godt forsvare at blive ſtaaende ved de 60 Millioner. Jeg tror, at hvad vi have i Behold af Midler til at bygge for, kunne vi uden Stade og uden at ſavne aſſe. Værre blive de aarlige Udgiſter, der ere forbundne med Fæſtningens Udførelſe, Vedligeholdelſeudgiſterne og hvad Bevogtningen koſter. Men ſelv om Staten derved ſkulde komme til at udgive 2 Millioner Kr. aarlig, kan jeg ikke ſe nogen Ulykſe deri. Svare beſtemt og freidigt Ja til, at vi altid ville have diſſe Millioner tilovers dertil, kan jeg vel ikke, men naar vi ſkulde have et ordentligt Forſvar, maa vi være rede til at ofre Noget. Den Sammenligning, ſom man har anſtillet med fremmede Stater, og ſom det ærede 2de kongevalgte Medlem (Uſſing) anſtillede ved denne Sags anden Behandling, kan man ikke ſaadan uden videre bruge, fordi der kommer mange forſtyrrende Momenter ind. Den ærede Krigsminiſter, tror jeg det var, bemærkede, at for det Førſte opſtille Staterne deres Krigsbudgetter paa forſjellig Maade, og for ſaa vidt det ærede Mindretal ogſaa har opſtillet en Beregning over Udgiſterne til Krigsvæſenet, maa vi jo huſke paa, at det har medtaget forſjellige Penſioner og Underſtøttelſer, ſom ſlet ikke vedkomme Krigsvæſenet, om end Underſtøttelſerne ere foranledigede derved. De beløbe ſig til ikke Mindre end 1½ Million Kroner om Aaret, og de maa paa det Beſtemteſte holdes borte fra dette Budget. Men overhovedet paſſer denne Sammenligning mellem Staterne, ſiger jeg, ſjældent, fordi Naturforholdene, Nationalkaraktererne og Beliggenheden imellem andre Stater ere ſaa uhyre